

Enhedslisten vil ikke under nogen omstændigheder, som hr. Steen Gade antydede det, være med til på et eller andet tidspunkt at gå ud og sige ja til en ny unionstraktat, naturligvis vil vi ikke det. Det, som hele vores arbejde går ud på, er at forhindre, at vi får en ny unionstraktat. Det er muligt, at SF stiler mod en ny unionstraktat, men det gør Enhedslisten i hvert fald ikke, tværtimod.

Nej, det, vi stiler mod, er at skabe et flertal her i Folketinget af Socialdemokratiet, De Radikale, SF og Enhedslisten, som vedtager et forhandlingsmandat, der siger nej til nye unionsskridt, nej til en ny unionstraktat, ja til at sætte Unionen i bakgear, ja til at pille ting ud af Unionen, ja til at give Folketinget større indflydelse igen, ja til at føre lovgivningen tilbage til Folketinget, ja til at indføre vetoretten fuldt ud i Unionen osv. Det er faktisk det modsatte af en ny unionsstraktat, og derfor synes jeg ikke, hr. Steen Gade skulle forplumre debatten på den måde.

Så kan jeg sige til hr. Steen Gade, som antyder, at Enhedslisten ikke har noget udspil: Vi vil følge den opfordring, vi også ønskede skulle være til alle partier, og komme med vores udspil, både med en vision om et europæisk samarbejde uden Union og med konkrete forslag, der kan indgå i et forhandlingsmandat her fra Folketinget til næste år. Det vil vi komme med, og vi vil komme med det inden nytår, for vi vil i hvert fald give vores bidrag til, at denne debat kommer i gang. Det skal der ikke herske nogen som helst tvivl om. Jeg tror ikke længere, det vil kunne lykkes hr. Steen Gade at skabe yderligere tvivl om Enhedslistens standpunkt i den her sag.

Og så skal jeg slutte med at sige, at Enhedslisten naturligvis ikke kan støtte en dagsorden, hvor SF nu forsøger at få os til at godkende det nationale kompromis og dermed alle disse tanker om en videreudbygning af Unionen, som ligger i det nationale kompromis.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Ja, man skal høre meget, før ens ører falder af.

Jeg hørte hr. Steen Gade sige, at grunden til, at vi tabte Maastricht-afstemningen i 1992, var, at De Konservative og Venstre havde ført en forkert linje i forhold til debatten og til at lytte til befolkningen, frem til Maastricht-Aftalen blev indgået i 1991. Det hørte jeg her fra talerstolen.

Jeg har nu en anden oplevelse. Jeg har nu den oplevelse, at grunden til, at den danske befolk-

ning måske havde så svært ved at tage stilling i sommeren 1992, var, at mange politiske partier sendte så forvirrende signaler ud omkring EU-samarbejdet. Partier, som anbefalede et nej i 1986, anbefalede pludselig et ja i 1992, samtidig med at SF jo gjorde sig sine ihærdigste anstrengelser for at holde liv i den gamle debat fra 1972.

Og så hørte jeg hr. Steen Gade sige, at når Det Konservative Folkeparti nu går ind for – fortsat går ind for – at vi skal have fastslået, hvor der ikke skal ske harmoniseringer, så er det, fordi vi har overtaget SF's politik. Jamen det er da ikke korrekt. I Maastricht-Traktaten fra 1992 står der jo klart, at der er områder – sundhed, kultur, undervisning – hvor der ikke må ske harmoniseringer. Det gik vi ud og sagde i forbindelse med folkeafstemningen, og vi ser det som noget positivt, at EU udvikler sig i den retning. Det, vi nu siger, er, at vi vil bruge den næste regeringskonference til yderligere at definere områder, hvor der ikke skal ske harmoniseringer.

Og må jeg så sige vedrørende den dagsorden, som SF nu har fremsat: Den er farlig. Den bliver ikke vedtaget – det er godt. Men hele tankegangen er farlig, fordi det vil isolere Danmark i de kommende forhandlinger. For hvad er det, SF siger i dagsordenen? De siger, at uanset resultatet af regeringskonferencen skal vi opretholde de danske forbehold fra 1992 – uanset resultatet. Det betyder, at man vil sige til den til enhver tid siddende regering: Når I skal ned og forhandle, så skal I bare sige, at I ikke vil være med. Og hvad siger de andre så? Så siger de andre naturligt nok: Hvorfor skal vi så lytte til Danmark?

Det vil være den mest farlige politik, man kunne gå ind i. Derfor må vi være åbne for den europæiske debat i de kommende uger, måneder og år med henblik på, at vi får en stærk forhandlingsposition i 1996.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hr. Steen Gade sagde i formiddags, at SF havde fået fire undtagelser med i det, vi stemte om den 2. juni, i forhold til det, vi stemte om den 18. maj året før, og jeg spurgte, om vi lige kunne få bekræftet, hvad det var for nogle undtagelser. Og for så at give hr. Steen Gade mulighed for at fortælle mig, hvor der er kommet flere undtagelser med i forhold til dem, der var med oprindeligt, vil jeg lige læse op, hvad vi stemte om i juni 1992.

Da stemte vi om en tiltrædelse af Traktaten om Den Europæiske Union med tilhørende pro-